

Torsdag den 2. februar 2012

59. opfordrer til, at der stilles passende budgetmidler og personale til rådighed til Revisionsretten og OLAF til udvikling af effektive kontrolmekanismer og opsyn med budgetprocedurer på EU-plan;

60. opfordrer Kommissionen til at identificere og prioritere politiske foranstaltninger, der har skattepolitiske virkninger, i medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer;

*

* *

61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

EU's konkurrencepolitik

P7_TA(2012)0031

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2010 (COM(2011)0328) og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2011)0690),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ("EF-fusionsforordningen") ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽³⁾ ("bøderetningslinjerne"),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2008 om statsstøtteregelelernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser ("bankmeddelelsen") ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 om rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskriser: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencebegrænsninger ("rekapitaliseringsmeddelelsen") ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor ("værdiforringelsesmeddelelsen") ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstruktureringsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne ("omstruktureringsmeddelelsen") ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de oprindelige midlertidige rammebestemmelser) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. december 2010 om midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de nye midlertidige rammebestemmelser til afløsning af dem, der udløb den 31. december 2010) ⁽⁴⁾,
- der henviser til undersøgelsen "State aid - Crisis rules for the financial sector and the real economy" ⁽⁵⁾, udarbejdet på bestilling af Parlamentet og fremlagt i juli 2011,
- der henviser til arbejdsdokument af 5. oktober 2011 fra Kommissionens tjenestegrene, "The effects of temporary State aid rules adopted in the context of the financial and economic crisis" (SEC(2011)1126),
- der henviser til udkastet til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, for så vidt angår forenkling af medlemsstaternes rapporteringspligter,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, "Public Consultation: Towards a Coherent European Approach to Collective Redress" (SEC(2011)0173),
- der henviser til dokument fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, "Best Practices on the conduct of proceedings concerning Articles 101 and 102 TFEU" ⁽⁶⁾,
- der henviser til dokument fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, "Guidance on procedures of the Hearing Officers in proceedings relating to Articles 101 and 102 TFEU" ⁽⁷⁾,
- der henviser til dokument fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, "Best practices for the submission of economic evidence and data collection in cases concerning the application of Articles 101 and 102 TFEU and in merger cases" ⁽⁸⁾,
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽⁹⁾ ("rammeaftalen"), navnlig dennes punkt 12 ⁽¹⁰⁾ og 16 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 6 af 11.1.2011, s. 5.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

⁽⁹⁾ EFT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽¹⁰⁾ "De enkelte medlemmer af Kommissionen sikrer, at der foregår en regelmæssig og direkte udveksling af oplysninger mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det relevante parlamentsudvalg".

⁽¹¹⁾ "Senest tre måneder efter vedtagelsen af en parlamentsbeslutning skal Kommissionen skriftligt underrette Parlamentet om, hvordan den har reageret på specifikke anmodninger rettet til den i Parlamentets beslutninger, herunder i sager, hvor den ikke har været i stand til at følge Parlamentets synspunkter". [...]

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 25. april 2007 om grønbogen om erstatningsøgsmål for overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽¹⁾ og 26. marts 2009 om hvidbogen om erstatningsøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽²⁾ samt til Økonomi- og Valutaudvalgets udtalelse af 20. oktober 2011 om emnet "På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler",
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ⁽³⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 22. februar 2005 om Kommissionens XXXIII. beretning om konkurrencepolitikken 2003 ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2004 ⁽⁵⁾, af 19. juni 2007 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2005 ⁽⁶⁾, af 10. marts 2009 om beretningerne om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 ⁽⁷⁾, af 9. marts 2010 om beretningen om konkurrencepolitikken 2008 ⁽⁸⁾ og af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 ⁽⁹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2010 (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A7-0424/2011),
- A. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise, der brød ud i efteråret 2008, endnu ikke er overvundet; der endvidere henviser til, at den finansielle turbulens og frygten for recession atter er blusset op i de seneste måneder;
- B. der henviser til, at Kommissionen reagerede hurtigt og hensigtsmæssigt på krisens udbrud ved at vedtage særlige bestemmelser om statsstøtte og ved at anvende konkurrencepolitikken som et krisestyringsredskab; der henviser til, at dette var og stadig er tænkt som en midlertidig ordning, selv om tidsrammen herfor er blevet overskredet i forhold til det, der oprindeligt forventedes;
- C. der henviser til, at Kommissionen mellem den 1. oktober 2008 og den 1. oktober 2010 traf mere end 200 afgørelser om statsstøtte til finanssektoren; der henviser til, at den nominelle værdi af støtte til finanssektoren, der blev brugt af medlemsstaterne, i 2009 udgjorde 1.107 mia. euro (9,3 % af EU's BNI); der henviser til, at den maksimale størrelse af de af Kommissionen godkendte foranstaltninger siden krisens begyndelse indtil den 1. oktober 2010 (herunder begge ordninger og ad hoc-interventioner) udgjorde 4 588,9 mia. euro;
- D. der henviser til, at Kommissionen med virkning fra 1. januar 2011 har indført et krav om, at der, hver gang der foretages en rekapitalisering eller overtagelse af værdiforringede aktiver, skal fremlægges en omstrukturingsplan for den pågældende bank, uanset om den anses for at være fundamentalt sund eller nødlidende;
- E. der henviser til, at de betragtelige beløb, der er ydet i statsstøtte under krisen i form af f.eks. garantiordninger, rekapitaliseringsordninger og supplerende former for likviditetsstøtte til bankfinansiering, har bidraget til en alvorlig ubalance på de offentlige finanser; der henviser til, at det endnu er uvist, hvor vidtrækkende konsekvenser denne statsstøtte og navnlig de ydede garantier til banker vil få fremover, hvis nogle af disse garantier rent faktisk kommer til udbetaling;

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 161.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 114.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 143.

⁽⁶⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 105.

⁽⁷⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 43.

⁽⁸⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 16.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0023.

Torsdag den 2. februar 2012

- F. der henviser til, at protektionisme og manglende håndhævelse af konkurrencereglerne blot ville forværre og forlænge krisen; der henviser til, at konkurrencepolitikken er et vigtigt instrument til at sikre EU et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked og sikre EU's konkurrenceevne på verdensmarkedet;
- G. der henviser til, at kartellerne, trods alle bestræbelser på at overvinde den økonomiske krise, stadig er den største trussel mod konkurrence, forbrugervelfærd og markedernes korrekte funktion, og derfor ikke kan accepteres under en økonomisk krise;

Kommissionens Beretning om konkurrencepolitikken 2010

1. glæder sig over Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2010; understreger i anledning af 40-året for denne beretning, at konkurrencepolitikken har medført talrige fordele for forbrugervelfærden og været et meget væsentligt redskab til at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital; påpeger, at konkurrencepolitikken fortsat er et meget væsentligt redskab til at opretholde det indre marked og varetage forbrugernes interesser; understreger, at visse regler må ajourføres, således at de kan leve op til de nye udfordringer;
2. bemærker, at den kombinerede virkning af strenge principper og fleksible procedurer har sat konkurrencepolitikken i stand til at være en konstruktiv og stabiliserende faktor i EU's finansielle system og i realøkonomien generelt;

Anbefalinger i forbindelse med konkurrencepolitikken

3. mener, at det er vigtigt at forbedre prisgennemsigtigheden for at stimulere konkurrencen på det indre marked og tilbyde forbrugerne reelle valgmuligheder;
4. ser positivt på det eksisterende samarbejde mellem Kommissionen og forbrugerorganisationerne omkring den europæiske konkurrencelovgivning og tilskynder Kommissionen til yderligere at fremme dette samarbejde samt om nødvendigt inddrage andre interessenter heri;

Kontrol med statsstøtten

5. hilser arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende en vurdering af virkningerne af de midlertidige statsstøtteforanstaltninger, der er truffet i forbindelse med finanskrisen og den økonomiske krise, velkomment; konstaterer, at Kommissionen vurderer, at statsstøtten overordnet set har ydet et effektivt bidrag til at dæmpe den finansielle ustabilitet, forbedre de finansielle markeders funktionsevne og afbøde krisens virkninger på realøkonomien; finder det imidlertid tvivlsomt, om en så optimistisk analyse er holdbar;
6. understreger, at den midlertidige statsstøtteordning har været et positivt skridt som en første reaktion på krisen, men at den ikke må opretholdes længere end højst nødvendigt; betoner nødvendigheden af at ophæve midlertidige foranstaltninger og undtagelser så hurtigt som muligt, dvs. så snart den økonomiske situation tillader det;
7. påpeger, at der er behov for en ny permanent ordning for tilsynet med anvendelsen af statsstøttereglerne med henblik på at afhjælpe de mangler, der er konstateret i lovbestemmelserne fra før krisen, navnlig for så vidt angår finanssektoren, samt med henblik på at rette op på de forvridninger, der er opstået under den finansielle og økonomiske krise;
8. bemærker, at der er varslet specifikke rednings- og omstruktureringsretningslinjer for banksektoren; foreslår, at Kommissionen tager højde for de konkurrenceforvridende konsekvenser af centralbankernes likviditetsstøtte i redningsfasen og sikrer en velordnet omstrukturering af bankerne med inddragelse af aktionærer og obligationsindehavere, inden der tilføres offentlig kapital;

Torsdag den 2. februar 2012

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide den midlertidige statsstøtte til at omfatte banksektoren ud over 2011 med mere omfattende og strengere betingelser for nedbringelsen af balancesummens sammensætning og størrelse, herunder med passende vægt lagt på privatlån såvel som strengere restriktioner for bonusordninger, udlodning af udbytte og andre afgørende faktorer; mener, at disse betingelser bør være eksplicitte og gøres til genstand for en efterfølgende evaluering og sammenfatning fra Kommissionens side;
10. noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen hidtil har truffet for at nedbringe balancesummen for visse institutter, der er "for store eller for indbyrdes forbundne til at lade falde", og som har modtaget statsstøtte under krisen; mener, at der er behov for yderligere foranstaltninger med det formål;
11. understreger imidlertid, at den igangværende konsolidering inden for banksektoren rent faktisk har øget adskillige store finansieringsinstitutters markedsandel, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til fortsat at overvåge sektoren nøje med henblik på at øge konkurrencen på de europæiske bankmarkeder, bl.a. gennem krav om omstruktureringsplaner, der indebærer adskillelse af bankaktiviteter i tilfælde, hvor detailindsud gør det muligt for disse institutter at finansiere mere risikable investeringsaktiviteter;
12. bemærker, at Den Europæiske Centralbank udførte flere ikke-standardmæssige likviditetsindsprøjtninger under hele krisen; noterer sig, at Kommissionen i sin undersøgelse vurderer, at sådanne foranstaltninger ikke udgør statsstøtte i snæver forstand; understreger ikke desto mindre, at politiske tiltag på EU-plan skal koordineres, og at Kommissionen bør tage virkningerne af støtte fra ECB eller andre centralbanker og af andre offentlige indgreb med i betragtning, når den vurderer statsstøtte givet til banker, som også modtager støtte fra ECB eller andre centralbanker;
13. bemærker, at virkningerne af ECB-støtte og af andre offentlige indgreb, som banker har været genstand for under krisen, ikke er medtaget i Kommissionens forenelighedsvurdering; anmoder Kommissionen om at foretage en ex post-vurdering af sådanne operationer;
14. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge det planlagte lovgivningsforslag med henblik på at fastlægge en egentlig europæisk rammelovgivning for afviklingen af nødlidende banker, der kan sikre et fælles regelsæt og et fælles sæt af interventionsredskaber og mekanismer samt begrænse skatteydernes inddragelse til et minimum via oprettelse af saneringsfonde for erhvervslivet, der skal være harmoniserede og selvfinansierede (baseret på risikovurderinger);
15. understreger, at statsstøtten skal fordeles således, at den ikke forvrider konkurrencen eller begunstiger etablerede virksomheder på bekostning af nye;
16. mener, at statsstøtte bør ydes til innovation og forskningsklynger og dermed fremme iværksætterkultur;
17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den påtænkte forenkling af statsstøttere reglerne for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ikke fører til en forringelse af kontrollen med overkompensation;
18. noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at indføre en "de minimis"-ordning for statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse; understreger, at der er behov for klare og utvetydige kriterier for at fastslå, hvilke tjenesteydelser, der skal være omfattet af ordningen;
19. fastholder, at ethvert forslag om principielt at fritage yderligere kategorier af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse for anmeldelsespligten skal baseres på dokumentation for, at en sådan fritagelse fra reglerne er begrundet og nødvendig og ikke på uacceptabel vis forvrider konkurrencen;
20. understreger betydningen af at fremme konkurrencen inden for alle sektorer og ikke mindst inden for servicesektoren, som udgør 70 % af den europæiske økonomi; understreger yderligere retten til at oprette nye virksomheder og tjenesteydelser;

Torsdag den 2. februar 2012

Kartelregler

21. foreslår, såfremt Kommissionen forelægger et forslag om en horisontal ramme til at styre kollektive retsmidler, at der, hvis det findes passende, kunne vedtages et princip om opfølgende handling, hvorved privat håndhævelse i henhold til kollektive retsmidler kun kan gennemføres, hvis Kommissionen eller en national konkurrencemyndighed har truffet forudgående afgørelse om overtrædelse; bemærker, at et princip om efterfølgende handling ikke udelukker muligheden for i en retsakt både at have enkeltstående og efterfølgende søgsmål;

22. bemærker, at alternative tvistbilæggelsesordninger ofte afhænger af den handlendes vilje til at samarbejde, og mener, at eksistensen af en effektiv ordning for klager ved domstolene ville fungere som et kraftigt incitament for parterne til at nå til enighed uden om domstolene, og at dette kunne resultere i, at et væsentligt antal sager, og dermed retstvister, kunne undgås; opfordrer til, at der indføres ordninger med alternativ tvistbilæggelse på EU-plan, således at tvister kan løses hurtigt og billigt som et mere attraktivt alternativ til retssager; understreger imidlertid, at disse ordninger (som navnet antyder) skal forblive et alternativ til klager ved domstolene, ikke en betingelse herfor;

23. understreger, at Kommissionen som følge af Domstolens domme i sagerne 360/09, *Pfleiderer*, og 437/08, *CDC Hydrogen Peroxide*, skal sikre, at kollektive retsmidler ikke skader effektiviteten af reglerne for bødefrigørelse og -nedsættelse og af bilæggelsesproceduren;

24. mener, at der bør tages behørigt hensyn til de særlige forhold, der opstår på konkurrenceområdet, og at samtlige instrumenter vedrørende kollektive retsmidler i fuld udstrækning skal tage behørigt hensyn til antitrust-sektorens særlige karakter;

25. gentager, at der i forbindelse med kollektive retsmidler inden for konkurrencepolitikken skal indføres garantier for at undgå, at der udvikles et system med gruppesøgsmål med useriøse krav og alt for mange sagsanlæg og for at sikre ligestilling af parterne i retssager, og understreger, at disse garantier bl.a. skal omfatte følgende:

- gruppen af klagere skal være klart angivet, inden proceskravet rejses ("opt-in")
- offentlige instanser, såsom ombudsmænd og anklagemyndighed såvel som repræsentative organer, kan anlægge sag på vegne af en klart angivet gruppe af klagere
- kriterierne for fastsættelse af, hvilke organisationer der er kvalificeret til repræsentativt at anlægge sag, skal fastsættes på EU-plan
- et system med gruppesøgsmål må forkastes, da det vil tilskynde til alt for mange retssager, kan være i modstrid med visse medlemsstaters forfatninger og krænke skadelidtes rettigheder, idet de uden eget vidende kan være part i retssagen, men ikke desto mindre vil være bundet af rettens afgørelse;

a) mulighed for individuelle søgsmål:

- skadelidte skal under alle omstændigheder have ret til at anvende alternativet med et individuelt søgsmål ved en kompetent domstol
- kollektive klagere må ikke stilles mere favorabelt end individuelle klagere

b) compensation for mindre eller spredt skade

- skadelidte, der søger om erstatning for mindre eller spredt skade, bør have passende adgang til domstolsprøvelse gennem kollektive retsmidler og skal kunne opnå en rimelig erstatning

Torsdag den 2. februar 2012

- c) kun kompensation for faktisk lidte tab
- kun faktisk lidte tab kan erstattes; erstatning med karakter af straf og uretfærdig berigelse skal være forbudt
 - hver skadelidt skal kunne føre bevis for sin påstand
 - den erstatning, der tilkendes, fordeles mellem de enkelte skadelidte i forhold til deres individuelle tab
 - advokatsalærer, der er afhængige af sagens udfald, er et stort set ukendt begreb i EU og bør afvises
- d) princippet om, at taberen betaler
- søgsmål kan ikke indgives, hvis sagsøger er forsvarsløs på grund af manglende økonomiske midler; desuden skal sagsomkostningerne og således risikoen ved at tage retslige skridt afholdes af den part, der taber sagen; det påhviler i den forbindelse medlemsstaterne at fastlægge reglerne for pålæggelse af omkostninger
- e) ingen finansiering fra tredjeparter
- retssager bør ikke finansieres på forhånd af tredjeparter, eksempelvis til gengæld for at sagsøgere indvilliger i at overdrage eventuelle efterfølgende rettigheder til erstatning til tredjeparter;
26. indskærper, at enhver horisontal ramme skal sikre overholdelsen af to grundlæggende præmisser:
- i sager om kollektive søgsmål, der er opstået på grund af overtrædelser af EU-retten, anvender medlemsstaterne ikke betingelser, der er mere restriktive end dem, der gælder i sager, der er opstået på grund af brud på medlemsstaternes nationale ret
 - de principper, der er fastlagt inden for den horisontale ramme, udelukker ikke, at der kan vedtages yderligere foranstaltninger til at sikre EU-rettens fulde effektivitet;
27. glæder sig over den retsakt, Kommissionen annoncerede i sit arbejdsprogram for 2012, om erstatningssøgsmål efter overtrædelser af kartellovgivningen; understreger, at der i retsakten bør tages højde for Parlamentets tidligere beslutninger om dette emne, samt at den bør vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure;
28. er af den overbevisning, at bødepolitikken er et vigtigt offentligt håndhævelses- og afskrækkelsesmiddel;
29. bemærker, at adfærd ikke kun påvirkes af afstraffelse, men også af incitamentet til at overholde reglerne; går ind for en fremgangsmåde, der både sikrer en effektiv afskrækkelse og tilskynder til overholdelse;
30. understreger, at en politik med store bøder ikke er og ikke bør være en alternativ mekanisme til finansiering af EU-budgettet;
31. bemærker, at fremgangsmåden ved fastsættelse af bøder findes i et ikke-lovgivningsmæssigt instrument - bøderetningslinjerne fra 2006 - og opfordrer på ny Kommissionen til at indarbejde et detaljeret grundlag for beregning af bøder, sammen med nye bødeprincipper, i forordning (EF) nr. 1/2003;

Torsdag den 2. februar 2012

32. opfordrer Kommissionen til at revidere sine bøderetningslinjer og i den forbindelse overveje bl.a. følgende principper:

- hensyntagen til, at gennemførelsen af håndfaste overholdelsesprogrammer ikke bør have negative virkninger for dem, der har overtrådt bestemmelserne, ud over hvad der kan betragtes som rimeligt set i forhold til overtrædelsen
- indførelse af forskellige bødestørrelser for virksomheder, alt efter om de har handlet forsætligt eller uagtsomt
- hensyntagen til samspillet mellem offentlige og private erstatningsforpligtelser i henhold til EU's kartellovgivning; Kommissionen bør sikre, at der ved fastsættelsen af bøder tages hensyn til en eventuel erstatning, som allerede er betalt til tredjepart; dette bør også gælde for virksomheder, som har fået bødenedsættelse; endelig bør overtræderen tilskyndes til at indgå en udenretlig aftale om betaling af erstatning, inden den endelige afgørelse om bøden træffes
- fastlæggelse af betingelserne for, hvornår et moderselskab, som øver afgørende indflydelse på et datterselskab, bør hæfte solidarisk for overtrædelser af kartellovgivningen begået af sidstnævnte, selv om det ikke selv har været direkte involveret heri;
- i forbindelse med afgørelsen af, om der foreligger et gentagelsestilfælde, indførelse af et krav om, at der skal påvises en klar forbindelse mellem på den ene side nuværende og tidligere overtrædelser og på den anden side den pågældende virksomhed; der bør i samme forbindelse overvejes en maksimal tidsfrist;

33. bemærker, at antallet af anmodninger om bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne er øget, navnlig fra "monoprodukt"-virksomheder og fra SMV'er; mener, at et system med udsættelse og/eller opdeling af bødebetalingen bør overvejes som alternativ til bødenedsættelse med henblik på at undgå virksomhedslukninger;

34. afventer vedtagelsen af de bøderetningslinjer for "monoprodukt"-virksomheder og SMV'er, som næstformand i Kommissionen, Joaquín Almunia, har bebudet;

35. bifalder anvendelsen af tvistbilæggelsesproceduren i kartelsager med henblik på at gøre processen mere effektiv;

36. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med undersøgelser af et eventuelt misbrug af dominerende stilling at se nærmere på spørgsmålet om "nedsivningseffekt" i tilfælde, hvor den konstaterer, at en dominerende stilling ikke er blevet misbrugt;

Fusionskontrol

37. mener, at den økonomiske og finansielle krise ikke kan berettige til en lempelse af EU's politik for kontrol med fusioner; opfordrer Kommissionen til at sikre, at fusioner og især fusioner med sigte på at redde eller omstrukturere nødlidende banker ikke skaber nye "too big to fail"-virksomheder og mere generelt virksomheder af systemisk karakter;

38. understreger, at anvendelsen af konkurrencebestemmelserne skal vurderes ud fra situationen på hele det indre marked;

Internationalt samarbejde

39. understreger vigtigheden af at fremme international konvergens i konkurrencereglerne; opfordrer Kommissionen til at deltage aktivt i det internationale konkurrencenetværk;

Torsdag den 2. februar 2012

40. opfordrer Kommissionen til at indgå bilaterale samarbejdsaftaler om håndhævelse af konkurrence-reglerne; glæder sig over meddelelsen om forhandlingerne om en sådan aftale med Schweiz og ønsker en større koordinering af de politiske foranstaltninger og håndhævelsesforanstaltningerne;

Specifikke sektorer

41. noterer sig Kommissionens Energi 2020-initiativ; opfordrer Kommissionen til at sigte mod fuldstændig gennemførelse af pakken om det indre marked for energi; opfordrer desuden Kommissionen til, for så vidt som der endnu ikke fuldt ud er opnået et åbent og konkurrencebaseret indre marked for energi, aktivt at overvåge konkurrencen på energimarkederne, især i tilfælde, hvor privatiseringen af offentlige forsyningsvirksomheder sker på baggrund af monopol- eller oligopolprægede markedsforhold;

42. minder om, at det i de indledende faser af gennemførelsen af den tredje energipakke opfordrede Kommissionen til nøje at overvåge konkurrenceniveauet, eftersom de tre største aktører stadig repræsenterer omkring 75 % (elektricitet) og over 60 % (gas) af markedet på trods af den gradvise åbning af markederne i midten af 1990'erne; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer med henblik på at forbedre vedvarende energikilders adgang til energinetnet;

43. minder om sin opfordring til Kommissionen om i sin næste årsberetning at undersøge, i hvilket omfang koncentrationen af leverandører af kritiske råmaterialer kan skade kundesektors aktivitet og en mere miljøeffektiv økonomi, eftersom visse af disse materialer er af afgørende betydning for udnyttelsen af miljøeffektive teknologier, som f.eks. solcellepaneler og lithium-ion-batterier;

44. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine igangværende bestræbelser for at åbne op for konkurrence i sektoren for kreditvurderingsbureauer, især for så vidt angår hindringer for adgang samt påstandene om samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle kreditvurderingsbureauer overholder de højeste standarder for integritet, offentliggørelse af oplysninger, gennemsigtighed og styring af interessekonflikter som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer⁽¹⁾ med henblik på at sikre vurderingernes kvalitet;

45. opfordrer Kommissionen til aktivt at overvåge udviklingen på råvarerelaterede markeder i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juni 2008 (punkt 40) og at forelægge ambitiøse lovgivningsforslag som et led i revisionen af MIFID og MAD for at håndtere spekulative fremgangsmåder, som har negative følger for den europæiske industri og bidrager til forvriddinger på det indre marked;

46. understreger, at de seneste undersøgelser, som amerikanske, britiske og japanske tilsynsmyndigheder har foretaget, har afsløret, at der under krisen er dukket beviser op på, at USA og de europæiske banker har manipuleret LIBOR-rentesatserne; er derfor bekymret for de eventuelle markedsforvriddinger, som sådanne fremgangsmåder har givet anledning til;

47. tilskynder Kommissionen til at undersøge konkurrencesituationen indenfor detailsektoren, især følgerne af påstandene om dominerende detailkæders misbrug af markedsstyrken med negative følger for små detailhandlere og producenter, især inden for landbrugs- og fødevarermarkedet;

48. opfordrer på ny Kommissionen til at foretage en undersøgelse af konkurrencen inden for landbrugsfødevarersektoren for at undersøge virkningen af den markedsstyrke, som store leverandører og detailhandlere har på dette markeds funktion;

49. bemærker, at fødevarerforsyningskæden er kompleks, og at der mangler gennemsigtighed i fødevarerpriserne; mener, at en forbedret analyse af omkostninger, processer, kvalitet, merværdi, mængder, priser og avancer i alle dele af fødevarerforsyningskæden, herunder en forbedret kvalitetsmæssig gennemsigtighed, i overensstemmelse med konkurrencereglerne og beskyttelsen af forretningshemmeligheder, vil forbedre forbrugerinformation og gennemsigtigheden af prisfastsættelsesmekanismerne i fødevarerforsyningskæden, hvorved forbrugerne får større valgmuligheder, og unfair forskelsbehandling af forbrugerne undgås; bifalder oprettelsen af Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevarerforsyningskæde og dets positive indvirkninger på forbedringen af handelspraksis;

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

50. gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage en sektorspecifik undersøgelse af onlinereklamer og søgemaskiner;
51. gentager sit krav om en undersøgelse af anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb og af, hvorvidt nationale forskelle fører til konkurrenceforvridning;
52. understreger, at gennemførelsen af det indre marked for alle transportformer skal være og forblive det vigtigste mål for den europæiske transportpolitik;
53. deler Kommissionens opfattelse af, at EU stadig mangler et tilstrækkeligt indbyrdes forbundet, samvirkende og effektivt grænseoverskridende transportinfrastrukturnetværk, som er nødvendigt for loyal konkurrence i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked;
54. mener, at konkurrencepolitikken bør bidrage til at fremme og håndhæve åbne standarder og interoperabilitet med henblik på at undgå, at et mindretal af markedsaktører bestemmer, hvilke teknologier forbrugere og kunder skal benytte;
55. noterer sig den manglende konkurrence på roamingmarkedet og understreger behovet for forbedret prisgennemsigtighed; bifalder i denne henseende EU's nye rammebestemmelser for telekommunikation og Kommissionens forslag om en roaming III-forordning (COM(2011)0402), hvori der foreslås strukturelle foranstaltninger, der skal forbedre konkurrencen inden for engroshandel, hvilket forventes at medføre fordele for konkurrencen inden for detailhandel, priser og forbrugernes valgmuligheder; opfordrer navnlig Kommissionen til at opfylde det mål, der er fastsat i den digitale dagsorden for Europa (COM(2010)0245/2) om, at forskellen mellem roamingtakster og indlandtakster bør være elimineret i 2015;
56. understreger, at øget konkurrence inden for bredbåndssektoren er af afgørende betydning med henblik på at opnå Europa 2020-målet om fuld dækning for europæiske borgere, hvilket vil medføre fordele til forbrugere og virksomheder; opfordrer Kommissionen til at undersøge eventuelle sager, hvor adgang til bredbåndstjenester er blevet begrænset på nationalt plan;
57. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning en for generøs tildeling af gratis tilladelser til EU-støtte i visse sektorer kan forvride konkurrencen i betragtning af, at disse kvoter, hvis effektivitet er svækket siden den økonomiske afmatning, har skabt uforudsete fortjenester for visse virksomheder samtidig med, at de har svækket deres incitament til at deltage i overgangen til en miljøeffektiv økonomi;
58. minder om, at Kommissionen har iværksat en række overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har gennemført den første jernbanepakke korrekt;
59. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de bilaterale aftaler mellem landene inden for lufttransportsektoren ikke formelt begunstiger en bestemt lufthavn ved flyvninger fra ét land til et andet;
60. opfordrer indtrængende Kommissionen til at analysere luftfartssektoren, især aftaler om code sharing mellem luftfartsselskaber, som i mange tilfælde ikke medfører fordele for forbrugerne men kun bidrager til en mere omfattende lukning af markedet, hvilket fører til misbrug af dominerende stillinger og samordnet praksis mellem virksomheder, som ellers måtte konkurrere;
61. ser frem til resultaterne af den offentlige høring om anvendelsen af rammebestemmelserne for statsstøtte til luftfartssektoren fra 2005; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undersøge bestemmelserne om vurdering af social- og omstrukturingsstøtte til luftfartsselskaber med henblik på at afklare, om de stadig er i stand til at skabe lige konkurrencevilkår for luftfartsselskaber på de aktuelle markedsvilkår, eller om der er behov for en revision;

Torsdag den 2. februar 2012

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger mod enhver form for forskelsbehandlingspolitik, der anvendes i forbindelse med aftaler mellem EU og tredjelande, med henblik på at undgå konkurrenceforvridning mellem internationale luftfartsselskaber og derved sikre loyal konkurrence;

63. understreger behovet for at gennemføre det fælles europæiske luftrum, idet dette vil bidrage til indførelsen af en præstationsordning, der skal sikre gennemsigtighed i prisfastsættelsen;

64. gentager, at reglerne om, at forpligtelsen til at vise rigtige, gennemsigtige og fuldstændige priser på flybilletter, bør håndhæves strengt med henblik på en mere loyal inter- og intramodal konkurrence;

65. ser frem til resultaterne af Kommissionens og Parlamentets undersøgelser af finansieringen af strukturer vedrørende søhavne, hvilket bør give begge institutioner mulighed for at vurdere, om de nuværende regler anvendes konsekvent, eller om de skal omdefineres;

Konkurrencedialogen mellem Parlamentet og Kommissionen

Konkurrencedialog

66. glæder sig over, at næstformand i Kommissionen, Joaquín Almunia, har deltaget i drøftelser med Parlamentet, og over det gode samarbejde i år, der dokumenteres af de briefinger, der er organiseret af GD COMP; mener, at et årligt møde mellem MEP'erne og generaldirektøren for GD COMP er en god praksis, der bør fortsættes;

67. opfordrer i anledning af 40-året for Kommissionens første beretning om konkurrencepolitikken til indgåelse af en aftale mellem Parlamentet og Kommissionen om indførelse af en omfattende dialog om konkurrencepolitik, som bør styrke Europa-Parlamentets rolle som det direkte valgte organ, der repræsenterer de europæiske borgere; påpeger, at en sådan praktisk ordning bør tjene til at uddybe den eksisterende dialog og eventuelt - uden at berøre Kommissionens traktatfæstede prærogativer - institutionalisere den løbende dialog mellem Parlamentet og Kommissionen via fastlæggelse af procedurer og forpligtelser med hensyn til opfølgningen af Parlamentets henstillinger;

Den årlige konkurrenceberetning

68. opfordrer Kommissionen til i den årlige beretning at inkludere:

- en beskrivelse af de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige, bindende og ikke-bindende instrumenter, der er vedtaget i det respektive år og en begrundelse for de ændringer, der er foretaget
- en oversigt over bidrag fra Parlamentet og fra aktører som led i offentlige høringer samt en begrundelse for, hvorfor den har overtaget nogle af de holdninger, der er kommet til udtryk, og ikke andre
- en beskrivelse af de foranstaltninger, Kommissionen har truffet det pågældende år med henblik på at øge transparensen af sin beslutningstagning og sikre et stærkere sigte mod korrekte procedurer; mener, at denne del bør omfatte en beretning om konkurrencedialogen med Parlamentet;

Det årlige konkurrencearbejdsprogram

69. opfordrer Kommissionen til at forelægge det årlige konkurrencearbejdsprogram ved indledningen af hvert år, og herunder en detaljeret liste over de bindende og ikke-bindende konkurrenceinstrumenter, der ventes vedtaget det efterfølgende år og over planlagte offentlige høringer;

Torsdag den 2. februar 2012

70. understreger, at både beretningen og arbejdsprogrammet bør forelægges Økonomiudvalget af Kommissionens kompetente medlem med ansvar for konkurrence;

*

* *

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
